

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань прав людини,
деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України,
національних меншин і міжнаціональних відносин

03 вересня 2026 року

Веде засідання голова комітету ЗАДОРЖНИЙ А.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, радий всіх...

ЧИЙГОЗ А.З. Всем привет.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Ахтеме, також радий вас бачити. Тож у нас є, шановні друзі, кворум. Присутні 8 з 10 членів комітету, тож будемо починати. Оголошую засідання відкритим.

Сьогодні планується розглянути чотири проєкти законів, які нам доручено опрацювати і подати висновки до головних комітетів, а також маємо затвердити звіт про роботу комітету за період п'ятнадцятої сесії. Порядок денний, шановні колеги, був вам надісланий. Тож переходимо до голосування щодо затвердження порядку денного сьогоднішнього засідання. Прошу визначатись.

Задоржний – за.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Джемілев Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Миколайович Ткаченко.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко Максим – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. Доброго дня. Підтримую порядок денний, за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні друзі.

8 осіб – за. Рішення прийнято.

Отже, переходимо до розгляду питань порядку денного. Питання перше – проєкт Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення державних інтересів та захисту прав дітей при застосуванні допоміжних репродуктивних технологій (сурогатного материнства) (реєстраційний номер 15507 від 10.08.2026 року), поданий

народним депутатом України Кузьмініх. Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики.

Для представлення цього законопроекту ми запрошували на наше засідання народного депутата України Кузьмініх Сергія Володимировича, він до нас, я бачу, приєднався. Якщо так, то прошу, пане Сергію, до слова.

КУЗЬМІНИХ С.В. Доброго дня, шановні колеги. Щиро дякую за надане слово. Дякую за увагу до законопроекту 15507, який покликаний врегулювати одну з найбільших проблемних сфер – допоміжних репродуктивних технологій (сурогатного материнства).

Хочу почати з однієї цифри, за офіційними даними Мін'юсту з 2015 року по квітень 2020 року в Україні сурогатними матерями було народжено 6 тисяч 599 дітей, із них 6 тисяч 126 для іноземців. Тобто понад 92 відсотки дітей, фактично понад 9 із 10, народжувалося іноземними громадянами.

Україна фактично стала одним із центрів міжнародного репродуктивного туризму, але головне питання, що відбувається з дитиною після народження та передачі іноземним замовникам? Ми маємо реальні кримінальні провадження, у 2023 році правоохоронці викрили масштабну схему торгівлі новонародженими. Було встановлено 8 фактів незаконного переміщення немовлят за кордон, перевірялась інформація ще приблизно щодо 40 випадків. В іншому провадженні організована група за 3 роки отримала понад 1,2 мільярда євро. Українок, які перебували в складному матеріальному становищі, залучали як сурогатних матерів, вивозили за кордон та змушували відмовлятися від дітей.

А у 2025 році сурогатна мати народили двійню для подружжя з Китаю. ДНК експертиза встановила, що чоловік був біологічним батьком лише однієї дитини. Хлопчика забрали до Китаю, а дівчинка залишилась в Україні під опікою держави.

І це саме та проблема, яку ми повинні вирішити, бо коли іноземні замовники можуть відмовитись від дитини, коли виникають ризики без громадянства, незаконного вивезення чи торгівлі дітьми, це вже питання захисту прав дитини та державних інтересів України.

Що саме пропонує законопроект 15507? Перше, заборонити застосування сурогатного материнства на користь іноземців та осіб без громадянства за винятком випадку, коли один із подружжя є громадянином України. Тобто хтось в даному випадку повинен бути сто відсотків громадянином України.

Друге. Встановити вимогу постійного проживання потенційних батьків в Україні не менше трьох років.

Третє. Зобов'язати медичні заклади перевіряти громадянство та документи генетичних батьків.

Четверте. Створити єдиний державний реєстр договорів сурогатного материнства та суб'єктів господарювання у сфері репродуктивної медицини. І принципово важливе – для українських сімей сурогатне материнство залишається доступним.

Паралельно зареєстровано законопроект 15506, який встановлює кримінальну відповідальність за порушення цієї заборони.

Шановні колеги, Україна переживає війну та глибоку демографічну кризу, ми маємо захищати українських жінок і дітей, а не залишити законодавчі прогалини, на яких заробляють посередники та створюються схеми з вивезення новонароджених за кордон.

Але принципове рішення необхідно ухвалити вже зараз, тому прошу колег підтримати законопроект 15507 за основу в першому читанні. Щиро дякую вам.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Сергію.

Шановні колеги, станом на сьогодні до цієї законодавчої ініціативи ми маємо висновок Міністерства цифрової трансформації України, яке зазначає,

що проєкт закону потребує доопрацювання в частині унормування створення Єдиного державного реєстру договорів сурогатного материнства з урахуванням вимог частини другої статті 26 закону, а також виключення положення щодо створення реєстру суб'єктів господарювання у сфері репродуктивної медицини.

Шановні колеги, чи бажає хтось висловитись з приводу цього законопроєкту? Друзі, вам усім було надіслано довідку щодо цього законопроєкту, в якій зокрема міститься також інформація стосовно законодавчого врегулювання питань сурогатного материнства в державах-членах ЄС.

В багатьох країнах ЄС сурогатне материнство або заборонене взагалі, або обмежене. Для прикладу в Греції та Кіпрі вимагають, щоб один із майбутніх батьків або майбутні батьки мали постійне або звичайне місце проживання в країні, де має народитися дитина. У державах-членах ЄС, в яких дозволено сурогатне материнство, створені спеціальні органи для нагляду за угодами про сурогатне материнство і згода цих органів має бути отримана до початку дії угоди про сурогатне материнство.

Натомість у таких країнах як Болгарія, Хорватія, Франція, Німеччина, Іспанія, Литва, Мальта, сурогатне материнство прямо заборонене законодавством.

Ця інформація необхідна нам в першу чергу для більш широкого розуміння проблеми, на врегулювання якої спрямовано даний законопроєкт. Вбачається, що при прийнятті парламентом рішення щодо такого законопроєкту, народні депутати, безумовно, мають також врахувати міжнародний досвід та світові тенденції з приводу врегулювання питань сурогатного материнства.

Разом з тим, аналізуючи конкретні норми проєкту закону, звертаю увагу вашу на наступне. Законопроєкт у запропонованій редакції містить дискримінаційні ризики. Так, зокрема запропонований законопроєктом ценз осілості для громадян України, які до моменту укладення договору про

сурогатне материнство повинні постійно проживати на території України не менше трьох років, звужуватиме права громадян України, які проживають за кордоном або тривалий час перебували за кордоном та повернулися в Україну, що особливо має масовий характер в умовах воєнного стану. Зазначене також суперечитиме частині другій статті 24 Конституції України, згідно з якою не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками місця проживання.

Також законопроектом встановлюються конкретні вимоги до подружжя або одного з подружжя з приводу громадянства та місця проживання. Однак натомість не передбачається жодних вимог щодо сурогатної матері. Проектом закону пропонується передбачити, що наявність укладеного договору про сурогатне материнство або факт народження дитини сурогатною матір'ю на території України не є підставою для продовження строку перебування іноземця або особи без громадянства в Україні або отримання посвідки на тимчасове чи постійне проживання.

Варто зазначити, що перелік обґрунтованих підстав для продовження строку перебування іноземців та осіб без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, визначено не в законі, а в підзаконному акті, а саме у Порядку продовження строку перебування та тимчасового проживання, продовження та скорочення тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів від 15 лютого 2012 року № 150.

Враховуючи зазначене, вбачається, що питання щодо підстав продовження строку перебування іноземця або особи без громадянства в Україні має бути предметом саме підзаконного нормативно-правового акта, яким визначено порядок реалізації таких підстав, а не закону.

І останнє. У «Прикінцевих та перехідних положеннях» законопроекту уряду доручається розробити та запровадити Єдиний державний реєстр договорів сурогатного материнства та суб'єктів господарювання у сфері репродуктивної медицини. Однак у самому тексті закону створення такого

реєстру не передбачається, не визначається порядок його функціонування, орган, що забезпечуватиме його ведення тощо. Оскільки такий реєстр міститиме персональні дані, то в законопроекті необхідно передбачити їх захист відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

Це ті зауваження, над якими, вважаю, головний комітет має попрацювати. Тому пропоную надіслати їх для можливого врахування.

Тож, колеги, якщо ніхто не заперечує, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики з пропозицією врахувати зауваження комітету при опрацюванні проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення державних... виключіть, будь ласка, мікрофон, інтересів та захисту прав дітей при застосуванні допоміжних репродуктивних технологій (сурогатного материнства) (реєстраційний номер 15507 від 10.08.2026 року), поданий народним депутатом України Кузьмініх.

Прошу голосувати, шановні колеги.

Задорожний – за.

Руслан Олександрович Горбенко.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кузнецов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ткаченко Максим Миколайович. Ткаченко Максим Миколайович.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. Підтримую, за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, 7 осіб – за. Рішення прийнято.

Дякую, пане Сергію, за участь в засіданні.

КУЗЬМІНИХ С.В. Дякую вам.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Переходимо до наступного законопроекту. Проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо посилення соціального захисту окремих категорій застрахованих осіб (реєстраційний номер 15502 від 10.08.2026 року), поданий Кабінетом Міністрів України. Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено Комітет

Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів.

Для представлення цього законопроекту ми запрошували на наше засідання представника Міністерства соціальної політики, сім'ї та єдності. Тож пані Солодка Інна Василівна, заступниця міністра соціальної політики, сім'ї та єдності, прошу до слова.

СОЛОДКА І.В. Дякую. Дякую, шановні народні депутати, шановний Андрій Вікторович.

Метою проекту закону є посилення соціального захисту у сфері соціального страхування застрахованих осіб, які мають саме статус учасника бойових дій та (або) статус особи з інвалідністю внаслідок війни, та працевлаштування через деякий період після звільнення з військової служби.

Оскільки на сьогодні законом у нас встановлена умова для виплати допомоги по тимчасовій втраті працездатності в розмірі сто відсотків середньої заробітної плати, якщо особа має менше шести місяців страхового стажу протягом 12 місяців перед настанням страхового випадку, розмір допомоги по тимчасовій втраті працездатності обмежуються сумою, розрахованою з мінімальної заробітної плати.

І враховуючи те, що, коли у нас військові повертаються з військової служби і є такі випадки, і вони доволі були розширені, коли є період реабілітації, лікування і все інше, коли є реабілітаційний період, а потім людина працевлаштовується, то тут може не вистачати цього річного періоду. І у зв'язку з цим, оскільки звертались до нас і громадськість і самі заявники, тому було ініційовано внесення змін і саме врегулювання питання для учасників бойових дій, посилити цю норму і запропонувати враховувати страховий стаж не 12 місяців, а 24 місяці. І це саме стосується учасників бойових дій та статус особи з інвалідністю внаслідок війни.

І також пропонуються зміни до закону в частині виплати по тимчасовій непрацездатності для осіб, які... від нещасного випадку на виробництві.

Тому що лікарняний оплачується роботодавцем на сьогодні 17 днів, а потім сплачується фондом. Для того, щоб отримували виплати, оскільки також у зв'язку з війною бувають ситуації, різного роду ситуації, щоб не було затримки у виплатах. Тому пропонується, що людина до того як пройде розслідування, роботодавець якщо сплатив ці 17 днів, фонд йому буде повертати і буде виплачуватися людині листок по втраті працездатності на загальних підставах. А у разі, якщо не буде підтверджено, що це нещасний випадок на виробництві, тому це питання врегулюється.

У зв'язку з цим просимо підтримати проєкт акта, оскільки він направлений на покращення соціального захисту і виплат саме в частині тимчасової втрати працездатності.

Дуже дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Інно.

Станом на сьогодні до цієї законодавчої ініціативи маємо висновок Міністерства фінансів, яке вказує, що реалізація акта буде забезпечена в межах коштів Пенсійного фонду України, передбачених на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Шановні колеги, чи бажає хтось висловитись з приводу цього законопроекту?

Колеги, з приводу запропонованих в законопроекті положень хочу звернути вашу увагу на наступне, за загальним правилом, передбаченим частиною четвертою статті 12 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», якщо особа має менше 6 місяців страхового стажу протягом 12 місяців перед страховим випадком, страхові виплати, лікарняні, обмежуються сумою, розрахованою з мінімальної зарплатні.

Зважаючи на той факт, що особи, які мають статус учасника бойових дій та/або статус особи з інвалідністю внаслідок війни, після звільнення зі служби часто потребують лікування, реабілітації, відпочинку, тощо, при

працевлаштуванні та в подальшому настанні страхового випадку, вони, дійсно, можуть не мати передбачених у законі 6 місяців страхового стажу протягом останніх 12 місяців перед таким випадком.

В зв'язку з цим ініціатором законопроекту фактично пропонується збільшити для таких осіб з 12 до 24 місяців період, протягом якого недостатність страхового стажу не матиме наслідком обмеження розміру страхових виплат.

Водночас відповідно до вимог пункту 11 частини першої статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасникам бойових дій виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності має здійснюватись в розмірі 100 процентів середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи. Таким же правом наділені особи з інвалідністю внаслідок війни згідно з пунктом 15 частини першої статті 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Враховуючи зазначене, продовження відповідного періоду з 12 до 24 місяців для учасників бойових дій та осіб з інвалідністю внаслідок війни хоча і розширить період, протягом якого недостатність страхового стажу не матиме наслідком обмеження розміру допомоги та тимчасової непрацездатності, однак не забезпечить повної узгодженості з нормами Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», яким для відповідних категорій осіб встановлено значно ширшу гарантію, виплату допомоги по тимчасовій непрацездатності у розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи.

Також варто зазначити, що законопроектом передбачається, що в разі непідтвердження настання страхового випадку за соціальним страхуванням від нещасного випадку після звернення розслідування нещасного випадку, уповноважений орган відшкодовує роботодавцю, у якого стався нещасний випадок, виплачену цим роботодавцем застрахованій особі суму допомоги по тимчасовій непрацездатності з 6-го по 17-й день.

Зазначена норма потребує уточнення щодо строку, протягом якого уповноважений орган повинен відшкодувати відповідну виплату, оскільки відсутність чітко визначеного строку фактично створить правові підстави для можливості невиконання такого обов'язку протягом тривалого періоду.

Пропоную так само, як і при розгляді попереднього законопроєкту, надіслати ці зауваження до головного комітету для можливого врахування.

Тож, колеги, якщо ніхто не заперечує, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів з пропозицією врахувати зауваження комітету при опрацюванні проєкту Закону України про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо посилення соціального захисту окремих категорій застрахованих осіб (реєстраційний номер 15502, від 10.08.2026 року), поданого Кабінетом Міністрів.

Прошу визначатися.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемільєв, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнецов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Максим Миколайович Ткаченко.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги.

7 осіб – за. Рішення прийнято.

Наступне питання – проєкт Закону України про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (реєстраційний номер 15535 від 21.08.2026 року), поданий Кабінетом Міністрів України. Головним комітетом з розгляду даного законопроєкту визначено Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності.

Колеги, ідентичний законопроєкт вже вносився Кабінетом Міністрів України до парламенту під реєстраційним номером 14066 від 22.09.2025 року, однак зазначений проєкт закону був знятий з розгляду у зв'язку з припиненням попереднім складом уряду своїх повноважень.

Для представлення законопроекту, який сьогодні розглядається, я б хотів знову запросити до слова представника Міністерства соціальної політики. Пані Інно, прошу вас до слово.

СОЛОДКА І.В. Дякую, Андрію Вікторовичу.

Шановні колеги, метою прийняття цього законопроекту є забезпечення рівних прав та можливостей жінок та чоловіків, які мають дітей, саме в частині пом'якшення відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень і незастосування до них адміністративного арешту.

На сьогодні частиною другою статті 32 Кодексу про адміністративні правопорушення визначено, що адміністративний арешт не може застосовуватися зокрема до жінок, які мають дітей віком до 12 років. Пункт 5 частини першої статті 34 передбачає, що обставиною, яка пом'якшує відповідальність за адміністративне правопорушення, визнається вчинення правопорушення жінкою, яка має дитину віком до одного року. На сьогодні у нас трапляються випадки через різні життєві обставини, що дитину може виховувати та утримувати самотній батько, і в умовах збройної агресії такі випадки і ризики настання таких випадків зростають.

І оскільки у нас і Конституцією передбачено, що не може бути привілеїв та обмежень, тому... і також це зазначає стаття 6 Закону «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» визначено, що дискримінація за ознакою статі забороняється. У зв'язку з цим законопроектом пропонується визначити категорію осіб, до яких не може застосовуватися адміністративний арешт, чоловіки, які не перебувають у шлюбі, самотійно виховують та утримують дитину (дітей) до 12 років у зв'язку зі смертю їх матері або визнанням матері дитини безвісно відсутньою або у разі встановлення судом факту самотійного виховання та утримання дитини (дітей) батьком.

І внести зміну до частини першої статті 34, яка визначає обставини, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення,

доповнивши таким пунктом: «Вчинення правопорушення чоловіком, який не перебуває у шлюбі і самостійно виховує та утримує дитину (дітей) до 1 року у зв'язку зі смертю матері або визнання судом матері дитини (дітей) безвісно відсутньою».

Отже, прийняття законопроекту дасть можливість усунути дискримінаційну норму стосовно чоловіків, які не перебувають у шлюбі і самостійно виховують і утримують дитину, в частині незастосування адміністративного арешту.

Реалізація акта не потребуватиме додаткового фінансування. І, як ви вже зазначали, законопроект повторно внесено Кабінетом Міністрів на розгляд Верховної Ради у зв'язку зі зміною уряду.

Прошу підтримати. Дякую дуже.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, станом на сьогодні висновок до цієї законодавчої ініціативи поки що відсутній. Шановні колеги, чи бажає хтось висловитися з приводу цього законопроекту? Ну, я хотів би пару ремарок та питань.

На правах голови я б хотів звернутися до доповідача, щоб він нам пояснив одну просту річ. Як вже зазначалося, ідентичний законопроект вже вносився Кабінетом Міністрів України до парламенту під реєстраційним номером 14066. Наш комітет розглядав той проєкт і надав до нього свої зауваження, які були оприлюднені в картці документу. Так само і висновок із зауваженнями до нього надавало і ГНЕУ. Однак Кабінет Міністрів України вніс до Верховної Ради абсолютно ідентичний законопроект лише під новим реєстраційним номером, в положеннях якого фактично проігнорував всі наявні до нього зауваження. Тобто замість того, щоб напрацювати нову редакцію з урахуваннях вже наявних зауважень, уряд просто заново подав той документ, до положення якого є чимало зауважень.

Прокоментуйте, будь ласка, чому так відбувається. Це свідомо позиція – ігнорувати всі зауваження від законопроекту чи що?

СОЛОДКА І.В. Шановний Андрію Вікторовичу, я можу взяти пару хвилин, тому що я не досліджувала це питання, кажу відверто, в частині. Але ми завжди пропрацюємо і якщо були ґрунтовані пропозиції, зараз я буквально 2 хвилини і я вам...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте ми не будемо витратити на це час, якщо ви не підготувались. Я просто хочу зауважити, що ви мали можливість зареєструвати доопрацьовану законодавчу ініціативу, натомість ви вирішили, що доопрацювання хай роблять народні депутати. Дуже прикро, що у Мінсоцполітики таке ставлення до депутатів Верховної Ради України. Це зауваження.

СОЛОДКА І.В. Андрію Вікторовичу, вибачаюсь, я особисто не бачила. Ми з повагою до народних депутатів, я пропрацюю і передивлюся ці зауваження.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, усім було направлено відповідну довідку із зауваженнями до цього законопроекту. Ми надавали зазначені зауваження до проєкту, реєстраційний номер 14066, і вони залишаються актуальними до законопроекту, реєстраційний номер 15535. Не бачу сенсу їх зачитувати, адже ви з ними ознайомились. І ми їх вже фактично затверджували при розгляді попереднього ідентичного проєкту закону.

Пропоную ще раз направити їх до головного комітету і сподіваюсь, що вони будуть враховані ним при опрацюванні законопроекту, реєстраційний номер 15535.

Тож, шановні колеги, якщо ніхто не заперечує, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності з пропозицією врахувати зауваження

комітету при опрацюванні проєкту Закону України про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (реєстраційний номер 15535 від 21.08.2026 року), поданого Кабінетом Міністрів України. Прошу визначатися.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнєцов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Максим Ткаченко Миколайович, вибачте. Немає.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. Не можу не виступити проти дискримінації чоловіків.
Звичайно, за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Богдан Васильович.

7 осіб – за. Шановні колеги, рішення прийнято.

Переходимо до останнього законопроекту в порядку денному. Питання четверте – проект Закону України про внесення змін до Дисциплінарного статуту Національної поліції України щодо врегулювання питання запобігання випадкам дискримінації за ознакою статі та сексуальних домагань на робочому місці (реєстраційний номер 15545 від 21.08.2026 року), поданий Кабінетом Міністрів.

Головним комітетом з розгляду даного законопроекту також визначено Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності. Як і попередній проект закону, який ми сьогодні розглядали, цей законопроект був поданий Кабінетом Міністрів України в порядку його перереєстрації у зв'язку з припиненням попереднім складом уряду своїх повноважень.

Комітет так само вже розглядав ідентичні до цього проекту законопроекти, реєстраційний номер 9340 та реєстраційний номер 14036, і надавав до них свої зауваження. Я думаю, що зі змістом положень даної законодавчої ініціативи ви всі ознайомились, готуючись до засідання. Ті зауваження, наявні до цієї законодавчої ініціативи, містяться в надісланий вам аналітичній записці. Вони не змінилися. Я лише додам, що жодні зауваження комітету, які надавалися до попередніх та інших проектів закону урядом, на жаль, також не було враховано. Тому, якщо немає заперечень, пропоную знову ж таки направити наші зауваження до головного комітету.

Тож, шановні колеги, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності з пропозицією врахувати зауваження комітету при опрацюванні проєкту Закону України про внесення змін до Дисциплінарного статуту Національної поліції України щодо врегулювання питання запобігання випадкам дискримінації за ознакою статі та сексуальних домагань на робочому місці (реєстраційний номер 15545 від 21.08.2026 року), поданого Кабінетом Міністрів.

Прошу голосувати.

Задорожний – за.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемільєв – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнєцов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ткаченко Максим Миколайович.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович. За.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги.

7 осіб – за. Рішення прийнято.

Переходимо до розділу «Інші питання» про затвердження звіту про роботу комітету за період п'ятнадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання. Шановні колеги, це питання ми розглядаємо на виконання положень частини другої статті 53 Закону України «Про комітети Верховної Ради України».

За період з лютого по серпень 26-го року комітетом проведено 8 засідань, на яких розглянуто і обговорено 31 питання, а саме: 22 питання були пов'язані зі здійсненням законопроектної функції, 6 питань стосувалися виконання доручень керівництва Верховної Ради України, організації роботи комітету та інших питань, 3 питання розглядалися комітетом в порядку контролю. За звітний період доопрацьовано 1 тисячу 165 листів та звернень, детальні показники роботи комітету містяться у надісланому вам звіті. Дякую всім народним депутатам і нашому секретаріату за проведену роботу.

Отже, якщо, шановні колеги, ніхто не заперечує, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Затвердити звіт про підсумки роботи Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин за період п'ятнадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання.

Прошу голосувати.

Задорожний – за.

Пан Джемілев Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Підтримую затвердження.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнєцов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, 7 осіб – за. Рішення прийнято.

Колеги, чи є в когось інформація, якою ви би хотіли поділитися з членами комітету у розділ «Різне»?

КАСАЙ К.І. В мене є запитання, пане голово.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

КАСАЙ К.І. Скажіть, будь ласка, як там судьба нашого довгоочікуваного законопроекту, що стосується нашого Уповноваженого з прав людини? І коли ми його побачимо вже на...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми, Костянтин Іванович, це тримаю я на контролі. Ми дуже плідно над ним працюємо, але надійшло 1 тисяча 500 правок, але я думаю, що ми будемо додержуватися планів і якнайшвидше його видамо на-гора.

КАСАЙ К.І. А приблизно коли це буде? Тому що я нагадаю...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте не будемо загадувати. Дивіться, 1 тисяча 500 правок, ми опрацювали лише 80.

КАСАЙ К.І. Чим я можу допомогти?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Своєю підтримкою.

КАСАЙ К.І. Я підтримую. Я ж нагадаю, що цей законопроект підписало, скільки там, 300 народних депутатів. І ви в тому числі. Андрій Вікторович, давайте як би не затягувати цей процес, тому що...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А ми не затягуємо.

КАСАЙ К.І. Чим потрібно допомогти, ще раз запитую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте з вами це питання будемо... пропрацюємо. Наразі допомога не потрібна, ми самі все це зробимо і якнайшвидше видамо його на-гора.

КАСАЙ К.І. Окей.

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(Нерозбірливо)* ...все, що від мене залежить.

КАСАЙ К.І. Дякую. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам за запитання.

Шановні колеги, на цьому порядок денний вичерпано. Всім дякую. Засідання оголошую закритим. Радий був всіх бачити і чути. До побачення.